

.....
English version translated by Johanna Rylander
.....

*We usually talk about us, as:
The elite,
The global elite of Europe.*

We think it's incredibly un-sexy to talk about money versus cultural differences.

No, show your social status through your mobility.

And when we say us, then it is us I am talking about. We are the ones who represent the norm in media, in the world, in the western world. We are the dominant and the privileged. We are us and you are you. You are they, they are them. They are actually the others. They, who are different from us, because we are so alike.

We talk about us in terms of being: Privileged, intellectual and sensible.

It doesn't matter what you say. We will know that you are defending yourself. We have already produced our image of you, so representative and strong. General. Your reality, experienced by you. Your everyday. You and your fellow beings will only sound as a defence. The defence that makes us the winners and you the losers.

So easy, so black and white it can look.

*However we likes to repeat this over and over again. It makes us proud. Not the fact that we separate people, but the fact that it makes us the elite.
A message we introduce and establish verbally and in writings. Apologizing but proud.
Constantly and everywhere.*

We build bridges and integrate. Make you more global and me more multi-cultural. West is looking into East. Very nice.

*We pick and choose, botanize, accentuate and make clear. Discuss and talks about:
The Self and the other.
Post colonialism.
Tourism.
and
Exoticism.*

We travel and have the right conditions, come from the right conditions and have the possibility of walking with wide-opened eyes in the market, looking for a packet of mixed raisins and some hot spices.

We are special enough to choose the real life, the genuine stores, the primitive living places, non-touristy countries. Move to... lala la. (A special way of smiling.)

We almost see the world as a big amusement park, or like a bag of sweets. Something salt from Africa, something sour from Russia, a bit of sweet n' sour from Asia. Pick the best one and suck on it for a long time. Yes, until it disappears, then start on new one.

Yes, keep the distance and consume it bit by bit.

How shall I put it "like-minded-people-like-me" likes "win-win-situations" and the best way to travel then is actually as a volunteer. You get to see things, help and really do something for someone else. You get to know things about yourself that you didn't even knew existed. All this, and all you pay for is your flight! Can it get better?

Charity at a distance, or distant charity or pretend charity?

And when I talk about me, I use to write us; it's widely known that I convince more without the fact that any explanations are needed. It's simply a journalistic move. You have to dare to see things. That language is used on several levels. Power is exercised discreetly or obviously, takes positions, deselected or creates new orders.

We are the fact and I am personal.

I am saying this simultaneously slowly eating a pirogue, rice-ball, børeik or whatsoever international food and it looks so natural in my urban hand.

*And back home again, I open the plastic-bag, chock filled with exoticism and I take out all the differences and put them on a long line on the kitchen table:
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.*

I form a: S, a M, an A, a C, and a K and do it loudly: SMACK.

*Mmm
...Mm*

Because...

Through consuming I produce a self to be proud of. And what is that?

I. Me.

Us. We.

.....
Norwegian version translated by Unni Gjertsen
.....

*Vi bruker å snakke om oss, som
Eliten.
Europas globale elite.*

Vi synes det er usexy å snakke om penger kontra kulturelle forskjeller.

Nei, vis din sosiale status gjennom din mobilitet.

Og når vi sier vi, da er det vi, oss, jeg snakker om. Vi er de som representerer normen i media, i verden, i vesten. Vi er de dominerende, og de privilegerte. Vi er vi og dere er dere. Dere er de, de er de der. De der er de andre, de som er annerledes. Annerledes enn oss. For vi er jo så like.

Vi prater om oss i terminologier som: Privilegerte, intellektuelle og bevisste.

Det spiller ingen rolle hva du sier. Vi vet at du kommer til å forsvare deg. Men vi har allerede fremstilt vårt bilde av deg så representativt og sterkt. Generelt. Så din selvopplevde virkelighet. Din hverdag. Du og dine kommer bare til å klinge som et eneste stort selvforsvar. Forsvaret som gjør oss til vinnere og deg til taper.

Så lett, så svarthvitt kan det se ut.

Uansett så liker vi å repetere dette om og om igjen. Det gjør at vi kjenner oss stolte. Ja, ikke det faktum at det gjør forskjell på folk, men det, at det plasserer oss i eliten. Ett budskap som vi markedsfører og etablerer gjennom repetisjon i både tale og skrift. Unnskyldende, men stolt. Alltid og over alt.

Vi bygger broer og integrerer. Gjør deg mer global og meg mer multekulturell. Vest kikker på øst. Veldig fint.

Vi velger ord, botaniserer, betoner og bevisstgjør. Diskuterer og prater om:
The Self and the other
Postkolonialisme
Turisme
Og
Eksotisme

Vi reiser og har de rette forholdene, kommer fra de rette forholdene og har muligheten til å gå med viddåpne øyne på markedet og kikke etter en pakke med blandede rosiner og noen sterke krydder.

Vi er special enough to choose the real life, the genuine stores, the primitive livingplaces, the non-touristy countries. Move to... lala la. (Special way of smiling.)

Vi ser nesten på verden som en stor fornøylespark, som en godteripose. Noe salt fra Afrika, noe surt fra Russland og noe sursøtt fra Asia. Det er bare å velge ut den beste karamellen, suge på den riktig lenge...Ja, til den forsvinner, da begynner man på en ny.

Ja, så holder man avstanden og konsumerer bit for bit.

Hvordan skal jeg uttrykke meg: "Like-minded-people-like-me" liker "the-win-win-situations" og den beste måten å reise på er faktisk som voluntær. Du kommer langt bort billig og unnskyld meg om jeg gjentar meg selv, men du får virkelig se ting, hjelpe og virkelig gjøre noe for noen andre. Du bli kjent med ting hos deg selv som du ikke engang visste eksisterte. Alt dette og det eneste du betaler for er flystolen. Kan det bli bedre?

Veledighet på distanse, distansert veledighet eller veledighet på liksom.

Når jeg prater om meg bruker jeg å skrive oss, vi, for det er allment kjent at det overbeviser mer og det uten at noen forklaringer er nødvendige. Det er et enkelt journalistisk grep. Det må man våge å se.

Like så som at: Språket brukes på flere plan. Diskret eller tydelig utøves det makt, taes det posisjon, utskilles eller skapes det nye sannheter. Estetiserte sannheter.

Vi er fakta, jeg er personlig.

Sier jeg samtidig som jeg langsomt inntar en pirog, risball, burek, eller whatsoever internasjonal mat og det så naturlig ut i min urbane hånd.

Og vel hjemme igjen åpner jeg min smekkkulle plastposen fulle av eksotisme og ta ut alle ulikhetene og stiller de i en lang rekke på kjøkkenbordet; 1, 2, 3,4, 5, 6, 7, 8, 9,10, 11.

Form en S, en M, en A, en K.

Og si det høyt: SMAK

Mmm

...Mm

Because...

Through consuming I produce a self to be proud of. And what is that?

I. Me.

Us.

We.

.....
Swedish version: © Lisa Torell 2006-2007
.....

Vi brukar tala om oss som:

Eliten.

Europas globala elit.

Vi tycker det är osexigt att tala om pengar kontra kulturella skillnader.

Nej, visa din sociala status genom din mobilitet.

Och när vi säger vi, då är det vi; oss, jag talar om. Vi är dom som representerar normen i media, i världen, i västvärlden. Vi är de dominerande och de privilegerade. Vi är vi och ni är ni. Ni är de, de är dom. Dom är de andra, dom som är olika oss. För vi är ju så lika.

Vi talar om oss i termer som: Privilegerade, intellektuella och medvetna.

Det spelar ingen roll vad du säger. Vi vet att du kommer att försvara dig. Men vi har redan framställt vår bild av dig så representativ och stark. Allmän. Så din självupplevda verklighet. Din vardag. Dina erfarenheter. Du och de dina kommer bara

att låta som ett enda stort försvar. Försvaret som gör oss till vinnare och dig till förlorare.

Så lätt, så svartvitt kan det se ut.

Hur som helst så gillar vi att repetera detta om och om igen. Det gör att vi känner oss stolta. Ja, inte det faktumet att det skiljer ut människor, utan det, att det faktiskt placerar oss i eliten.

Ett budskap som vi marknadsför och etablerar genom repetition i både tal och skrift. Ursäktande men stolt. Jämt och överallt.

Vi bygger broar och integrerar. Gör dig mer global och mig mer multikulturell. Väst tittar på öst. Very nice.

Vi väljer ord, botaniserar, betonar och medvetandegör. Diskuterar och pratar om:

The Self and the other
Postkolonialism
Turism
Och
Exoticism

Vi reser och har rätt förhållande, kommer från rätt förhållanden och har möjligheten att gå med vidöppna ögon på marknaden och titta efter ett paket med blandade russin och lite starka kryddor.

Vi är special enough to choose the real life, the genuine stores, the primitive livingplaces, the non-touristy countries. Move to... lala la. (Special way of smiling.)

Vi ser nästan världen som en stor nöjespark eller som en stor godispåse. Lite salt från Afrika, något surt från Ryssland eller något sötsurt från Asien. Det är bara att välja ut den bästa karamellen, suga på den riktigt länge... Ja, tills den försvinner, då börjar man på en ny.

Ja, så håller man avståndet och konsumerar det bit för bit.

Hur ska jag uttrycka mig: "Like-minded-people-like-me" gillar "win-win-situations" och det bästa sättet att resa på är faktiskt som volontär. Du kommer långt bort billigt och förlåt mig om jag upprepar mig, men du får verkligen se saker, hjälpa och göra något för någon annan. Du lär känna saker hos dig själv som du inte ens visste att det existerade. Allt detta och det enda du betalar för är för flygstolen. Kan det bli bättre?

Välgörenhet på distans, distancerad välgörenhet eller välgörenhet på låtsas.

Och när jag pratar om mig, brukar jag skriva oss; vi, för det är allmänt känt att det övertygar mer och det utan att några förklaringar är nödvändiga. Det är ett enkelt journalistiskt grepp. Det måste man våga se. Lika så som att: Språket används på flera plan. Diskret eller tydligt utövas det makt, tas det position, särskiljs eller skapas det nya sanningar. Estetiserade sanningar.

Vi är fakta, jag är personligt.

Säger jag samtidigt som jag långsamt äter en pirog, risboll, børeik eller whatsover internationell mat och den ser så naturlig ut i min urbana hand.

Och väl hemma igen öppnar jag min chockfulla plastpåse full av exotism och tar ut alla olikheterna och ställer dem i en lång rad på köksbordet:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

*Jag formar ett S, ett M, ett A, ett C och ett K.
Och säger det högt: SMACK.*

Mmm

...Mm

Because...

Through consuming I produce a self to be proud of. And what is that?

I. Me.

Us.

We.